

Аляксей Карпюк

Розвітаннє з ілюзіямі

эсэ, апавяданні, дзённікі

Гародня-Wrocław





Серыя „Гарадзенская бібліятэка” выдаецца
пад патранатам Аляксандра Мілінкевіча,
лідэра Руху „За Свабоду”, лаўрэата прэмii
Еўрапейскага парламента імя А. Сахарава
„За свабоду думкі”

Copyright © by Гарадзенскі Рух „За Свабоду”, 2008

Copyright © by Kolegium Europy Wschodniej
im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego, 2008

Copyright © by Іна Карпюк, 2008

Лагатып серыі: Алеся Раднова

Праект вокладкі: Юлія Радс

Карэктура: Аля Роман

Графічная апрацоўка і дызайн: Аляксей Салей

Тэхнічная дапамога: Ірына Салей

Рэдактар серыі: Алесь Смалянчук, доктар гістарычных навук

Здымкі з архіваў Міколы Таранды і сям'і Карпюк

Каардынатар серыі: Павал Мажэйка

Дапамога
ў выданні:



Польска-
амерыканскі
фонд Свабоды
(PAFW)



Гміна Вроцлаў,
www.wroclaw.pl

Выданне серыі стала магчымым дзяякоучы праграме замежнай дапамогі
Міністэрства замежных спраў Польшчы ў 2007 годзе



Друк:

Wrocławska Drukarnia Naukowa PAN im. S. Kulczyńskiego Sp. z o.o.

ISBN: 978-83-89185-73-0

Гарадзенскі Рух «за Свабоду»
e-mail: zasvabodu.hrodna@gmail.com

www.milinkovich.org



*Жыццё гэтай кнізе Аляксея
Карпюка дала Іна Карпюк.*

*“Развітанне з ілюзіямі” павінны
былі з’явіца яшчэ пайтары
дзесяткі год таму. Аляксей Карпюк
паспей скончыць кнігу перад сваёй
смерцю. Рукапіс у адно з менскіх
дзяржсаўных выдавецтваў аддавала
ўжо Іна Анатольеўна. Кніга тады
мела назыву “Чацвёртае вымярэнне”,
і была гатовая да друку: праішла
карэктuru, рэдактарскую
вычытку, вёрстку, на гранках
ужо стаяла пячатка з нумарам
замовы... Раптоўную адмову ў
друкаванні кнігі сям’і пісьменніка
ніяк не патлумачылі. Гэта быў 1995
год...*

*Рыхтуючы “Развітанне з
ілюзіямі” да выдання ў серыі
ГАРАДЗЕНСКАЯ БІБЛІЯТЭКА, мы
запланавалі змясціцу на першых
старонках расповед Іны Карпюк пра
гісторыю гэтай кнігі.*

*Гісторыю, якая пачалася яшчэ
тады, калі пісьменніка Аляксея
Карпюка ўлады зацята рабілі
“здраднікам”. Яго імя ганьблі, а ўсю
сям’ю выкінулі на ўзбочча жыцця,
не пакінуўшы нават сродкаў для
існавання. Карпюка знялі з пасады
старшыні гарадзенскай філіі Саюза
пісьменнікаў, не публіковалі яго
артыкулаў, выкінулі кнігі з планаў
выдавецтваў.*

У 1995 годзе гэтыя часы для Іны Карпюк вярнуліся... Яна збіралася распавесці пра тое, што захоўвае на балконе памятную шыльду Аляксею Карпюку, якой гарадскія ўлады так і не ўганаравалі дом, дзе шмат год пражыў пісьменнік. Не робіць гэтага і кіраўніцтва гарадзенскага ўніверсітэта (ці хаця б яго філалагічнага факультэта), для якіх ушанаваць памяць шматгадовага старышыні мясцовай філіі саюза пісьменнікаў, здавалася б, прызначана місіяй. Іна Карпюк ніяк не хацела пагадзіцца з тым, што да сённяшніх дзён у Гародні няма вуліцы, якая б насіла імя Аляксея Карпюка, ні помніка, ні мемарыяльнай дошкі...

...Мы дамовіліся, што я запішу яе маналог адразу пасля таго, як яе выпішуць з бальніцы. Але 19 верасня 2008 года Іны Анатольеўны Карпюк не стала.

Яна вельмі чакала гэтай кнігі.

Мы прысвячаем яе Вам,
Іна Анатольеўна.

Павал Мажэйка